

03/04/2009 05:04

*Quang cảnh bên ngoài
nhà tù Tuôn Xleng sau khi
chế độ Khơ-me Đỏ sụp đổ
năm 1979.*

(HNM) - Ngày 31-3 vừa qua, trong phiên tòa xét xử tội ác diệt chủng của Khơ-me Đỏ, cựu Giám đốc nhà tù Tuôn Xleng (S-21) đã cúi đầu nhận tội. Song lời nhận tội muộn màng không bao giờ đủ để làm dịu đi ký ức đau thương mà tên đao phủ này cũng như Khơ-me Đỏ đã gây ra ở nhà tù S-21 với cái chết của hơn 10.000 người. ;

Theo từ điển Khơ-me, Tuôn Xleng có nghĩa là "Ngon đôi độc dược", cái tên như một định mệnh đã gắn liền với lịch sử của nó. Tuôn Xleng từng là một trường học, nhưng Khơ-me Đỏ đã dùng dây thép gai quây xung quanh, biến nơi đây thành trại tập trung, biến các phòng học thành phòng giam để tra tấn tù nhân. Năm 1975, ngôi trường được chuyển thành Nhà tù an ninh S-21, với diện tích 600 x 400m, gồm 4 dãy nhà chính và một số ngôi nhà xung quanh.

Các tài liệu mà Trung tâm Tư liệu Cam-pu-chia mới đây tìm được cho thấy, S-21 được thiết kế đặc biệt để dành cho việc tra hỏi và tiêu diệt các phần tử "phản bội" Khơ-me Đỏ. Trong suốt 4 năm cầm quyền, Khơ-me Đỏ đã giam giữ tại đây tổng cộng 10.499 người (chưa tính khoảng 2.000 trẻ em bị giết) gồm nhiều quốc tịch như Việt Nam, Lào, Thái Lan, Ấn Độ, Pa-ki-xtan, Anh, Mỹ, Ca-na-đa, Niu Di-lân, Ô-xtrây-li-a, nhưng phần lớn vẫn là người Cam-pu-chia.

Những người bị giam giữ và giết hại đủ mọi thành phần, tầng lớp trong xã hội như công nhân, nông dân, kỹ sư, thợ cơ khí, trí thức, giáo viên, giáo sư, học sinh và thậm chí là công sứ, nhân viên ngoại giao. Toàn bộ thành viên gia đình của phạm nhân, kể cả trẻ em mới sinh cũng bị đưa vào giam giữ trong nhà tù. Những dãy buồng giam dài được xây kín bằng gỗ, gạch, san sát nhau chìm trong bóng tối. Trong đó, những tù nhân bị giam giữ trong buồng giam nhỏ có diện tích 0,8x2m bị xích chân bằng sợi xích to chôn chặt vào tường hoặc nền nhà xi-măng; còn những tù nhân bị giam trong buồng giam lớn có diện tích 8x6m bị xích một hoặc cả hai chân vào những thanh cùm ngắn hoặc dài.

Trong đó, chiếc cùm nhỏ dài chừng 0,8-1m được thiết kế để xích khoảng 4 người; cùm dài 6m, xích 20-30 người. Mọi tù nhân đều phải nằm ngủ trên sàn nhà. 4h30 mỗi sáng, mọi tù nhân phải thức dậy, tụt quần xuống tận đầu gối để cai tù kiểm tra, sau đó phải thực hiện một số động tác thể dục như đứng lên ngồi xuống, giơ tay cao cho dù chân vẫn bị cùm. Mỗi ngày cai tù kiểm tra tù nhân 4 lần và thay ngay mọi cùm bị lỏng. Nếu phạm nhân nào vi phạm các quy định mà chúng đề ra sẽ bị phạt từ 20 đến 60 gậy. Muốn thay đổi tư thế khi ngủ, tù nhân cũng phải xin phép cai tù. Cách 2 đến 3 ngày hoặc thậm chí nửa tháng tù nhân mới được tắm... Một trong những hình thức tra tấn phổ biến ở S-21 là rút móng tay, móng chân; đổ a-xít vào mặt, khoét ngực để thả rết, dùng búa, rìu, roi đánh đập... Những vết máu của nạn nhân bắn ra vẫn còn in đậm trên tường và trần nhà.

Đã hơn 30 năm trôi qua, người Cam-pu-chia đã cho xây dựng Bảo tàng Diệt chủng Tuôn Xleng để ghi nhớ tội ác diệt chủng của Khơ-me Đỏ. Bảo tàng lưu giữ nhiều hiện vật được tìm thấy sau khi quân Khơ-me Đỏ bị lật đổ vào tháng 1-1979, gồm rất nhiều tài liệu, hàng ngàn bức ảnh nạn nhân... Tội ác man rợ của chế độ Khơ-me Đỏ nay còn in dấu đậm nét tại các phòng tra tấn. Chiếm phần nổi bật trên tường của 14 căn phòng là bức ảnh về 14 nạn nhân cuối cùng được giải thoát khi quân đội tình nguyện Việt Nam vào giải phóng nhà tù khét tiếng này.

Tuấn Minh - tổng hợp